

Жертви буднів

Григорій Чупринка

Вільний вірш

Ніч перед святом. Зорі на небі горять.
Сніг ніби іскрами всипаний килим.
Улиця світла; дівчата стоять,
Кожна з поглядом роблено-смілим.

Місто шумить. Люди шумлять.
Свято надходить в грюкоті, в шумі...
Тихо, так тихо дівчата стоять,
Наче не хочуть оддатись задумі.

Ніч. Ліхтарі миготять.
Сиплються іскри огненні.
Наче примари, дівчата стоять —
Улиці жертви буденні.

Все таке радісне, пишне; гучне,
Тільки здаються сумними дівчата.
Свято для інших сумне! —
Жертви буденні не знатимуть свята.